

מסכת עירובין

פרק ד

א. מי שהוציאו גוים או רוח רעה, אין לו אלא ארבע אמות. החרזורה, كانوا לא יצא. הוליכوها לעיר אחרת. נמנוה בדירה או בספר, רבנו גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה אומרים, מהלך את כללה. רבי יהושע ורבי עקיבא אומרים, אין לו אלא ארבע אמות. מעשה שבאו מפרנדייסון והפליגה ספינთם בהם. רבנו גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה הילכו את כללה. רבי יהושע ורבי עקיבא לא צו מאربع אמות, שרצו להחמיר על עצמן:

ב. פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשכה. אמרו לו לרבן גמליאל, מה אנו לירד. אמר لهו, מתר אטם, שקבבר קיתי מסתכל, וקיני בתוך התחום עד שלא חשכה:

ג. מי שיצא ברשות ואמרו לו, כבר נעשה מעשה, יש לו אלפיים אמה לכל רוח. אם היה בתוך התחום, كانوا לא יצא, שבל היוצאים להציל, חזרין למקום:

ד. מי שִׁישַׁב בְּדֶרֶת, וְעָמֵד, וְרֹאֶה וְגַרְיִ הַוָּא סְמוֹךְ לְעִיר, הַוְאֵיל וְלֹא
הַיְתָה כְּנוֹתָו לְכָה, לֹא יִכְנֵס, דָּבָרִי רַבִּי מָאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר,
יִכְנֵס. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשָׂה הַיְהָ, וְגַنְגֵס רַבִּי טְרָפּוֹן בֶּלֶא מַתְפּוֹן:

ה. מי שִׁישַׁן בְּדֶרֶת וְלֹא יִדְעַ שְׁחַשְׁכָה, יִשְׁ לֹז אַלְפִים אַמָּה לְכָל רַוִּיחַ,
דָּבָרִי רַבִּי יוֹחָנָן בָּנו נוֹרִי. וְחַכְמִים אֹמְרִים, אֵין לוֹ אֶלָּא אַרְבָּע
אַמָּות. רַבִּי אַלְיעָזָר אָמֵר, וְהַוָּא בְּאַמְצָעָן. רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר, לְאֵיזָה
רַוִּיחַ שְׁיַרְצָה יַלְהָ. וְמוֹדָה רַבִּי יְהוּדָה שָׁאָם בִּרְרָ לֹז, שְׁאַינָו יִכְלֶ
לְחֻזָּר בָּו:

ו. קַיְוּ שְׁנַיִם, מִקְאַת אַמָּותִו שֶׁל זֶה בְּתוֹךְ אַמָּותִו שֶׁל זֶה, מְבִיאַיַּן
וְאוֹכְלֵי בְּאַמְצָעָן, וּבְלִבְדֵּק שֶׁלֹּא יוֹצִיא זֶה מִתּוֹךְ שֶׁל חֶבְרוֹ.
קַיְוּ שֶׁלְשָׁה, וְקָאַמְצָעִי מְבָלָע בִּינִיכְנוּ, הַיָּא מְפַר עַמְּקָנוּ וְהַן מְפַרְיוּ
עַמְּוֹ, וְשְׁנַיִם הַחִיצׁוֹנִים אֲסּוּרִים זֶה עִם זֶה. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְמַה
הַדָּבָר דּוֹמָה, לְשֶׁלַש חִצְרוֹת הַפְּתֻוחֹת זוֹ לְזֹז וּפְתֻוחֹת לְרַשׁוֹת
הַרְבִּים, עַרְבוּ שְׁתִּיהָנוּ עִם הַאַמְצָעִית, הַיָּא מְפַרְתָּה עַמְּקָהָם וְהַן מְפַרְתָּה
עַמְּהָ, וְשְׁפִטִּים הַחִיצׁוֹנִות אֲסּוּרֹת זוֹ עִם זוֹ:

ז. מי שָׁבָא בְּדֶרֶת וְחַשְׁכָה לוֹ, וְהַיָּה מְכִיר אַיְלוֹן אוֹ גִּדר, וְאָמֵר,
שְׁבִיתַתִּי תְּחִמְתִּו, לֹא אָמֵר כָּלּוּם. שְׁבִיתַתִּי בְּעַקְרָוּ, מְהַלְךָ מְקוֹם
רְגָלָיו וְעַד עַקְרָוּ אַלְפִים אַמָּה, וּמְעַקְרָוּ וְעַד בֵּיתוּ אַלְפִים אַמָּה.
גִּמְצָא מְהַלְךָ מִשְׁחַשָּׁכָה אַרְבָּעָת אַלְפִים אַמָּה:

ח. אם איןנו מכיר, או שאיןו בקי בהלך, ואמר, שביתתי במוני, זכה לו מקום אלפים אפה לכל רוח. עגלות, דברי רבינו חנינא בן אנטיגנוס. וחייבים אמורים, מרבעות, כתבלא מרבעת, כדי שיהא נשכר לזריות:

ט. וזה היא שאמרו, העני מערב ברגליו. אמר רבי מאיר, אין לנו אלא עני. רבי יהודה אומר, אחד עני ואחד עשיר, לא אמרו מערבין בפתח אלא להקל על העשיר, שלא יצא ויערב ברגליו:

י. מי שיצאليل בעיר שמערבני בה ובחזירו חברו, הוא מفتر לילך וכל בני העיר אסורים, דברי יהודה. רבי מאיר אומר, כל שהוא יכול לערב ולא ערבות, הרי זה חסר גמל:

יא. מי שיצא חוץ לתחום, אפילו אפה אחת, לא יכנס. רבי אליעזר אומר, שפטים, יכנס, שלש, לא יכנס. מי שהחשיך חוץ לתחום, אפילו אפה אחת, לא יכנס. רבי שמואל אומר, אפילו חמיש עשרה אמות, יכנס, שאין המשוחות ממציאו את המדות, מפני הטועין: